Lietas Nr. 134009414
Lietas arhīva Nr. 1-0002-15/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Saldū 2015.gada 11.maijā

Saldus rajona tiesas tiesnese Gunita Galiņa
ar tiesas sēžu sekretāri Lindu Sokolovsku,

piedaloties personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības /pers. A/, iestādes pārstāvim – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei Ingai Vaļkai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF 352654 iesniegto /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas priekšnieka vietnieka 2014.gada 25.septembra lēmumu Nr.2113.

Tiesas sēdē tiesa

k o n s t a t ē j a :

2014.gada 19.augustā plkst.16:33 VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors U.Šaltans noformējis /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PF352654 par to, ka /pers. A/ 2014.gada 19.augustā plkst.16.27, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Volvo FH ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, sakabē ar piekabi Jyni, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, pa K.Ulmaņa gatvi no O.Vācieša ielas puses Spāres ielas virzienā, iebrauca un šķērsoja krustojumu ar Liepājas ielu pie luksofora sarkanā (kustību aizliedzošā) signāla. Pārkāpums fiksēts videoierakstā. Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka tādējādi ir pārkāptas Ceļu satiksmes noteikumu 56.4 punkta prasības, ar ko izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk-APK) 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

2014.gada 19.augustā, saskaņā ar APK 149.^{5} panta pirmās daļas nosacījumiem, konstatējot atbildību pastiprinošus apstākļus, jaunākais inspektors U.Šaltans par minēto pārkāpumu /pers. A/ piemēroja administratīvo naudas sodu 80 EUR apmērā.

Nepiekrītot minētajam sodam, /pers. A/ to apstrīdēja VP Rīgas reģiona pārvaldei.

2014.gada 25.septembrī VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks A.Pumpurs ar lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā (protokols Nr. PF352654) sūdzību noraidīja un atstāja negrozītu /pers. A/ piemēroto naudas sodu 80 EUR apmērā.

2014.gada 22.oktobrī Saldus rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par VP RRP KP pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2014.gada 25.septembra lēmumu lietā Nr. PF352654.

/pers. A/ sūdzībā lūdz atcelt Lēmumu un lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt. Sūdzībā norādīts, ka Lēmums ir nepamatots un prettiesisks, jo /pers. A/ nav izdarījis administratīvo pārkāpumu. Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt Lēmumā izdarītajiem secinājumiem, par to, ka viņš būtu varējis apstāties pie luksofora, tāpat neesot pamata secināt, ka /pers. A/ pārbraucis krustojumu tieši pie sarkanā – aizliedzošā signāla, jo krustojumu šķērsojis pie dzeltenā luksofora signāla. CSN 65.punktā paredzēti izņēmumi, kad luksofora dzeltenajam signālam nav aizliedzošs apstāklis, viens no tiem ir – ja iedegoties dzeltenajam signālam, vai brīdī, kad satiksmes regulētājs paceļ roku augšā, transportlīdzekļa vadītājs CSN 64.punktā noteiktajās vietās var apturēt, tikai strauji bremzējot, šī transportlīdzekļa vadītājs drīkst ceļu turpināt, neapturot transportlīdzekli. /pers. A/ pieņēmis lēmumu turpināt transportlīdzekļa kustību pie dzeltenā signāla, jo uzskatījis, ka veicot strauju bremzēšanu, lai viņa vadīto transportlīdzekli apturētu, kas ņemot vērā to, ka /pers. A/ vadījis kravas automašīnu ar piekabi, būtu īpaši bīstami. /pers. A/ ieskatā nav pierādīts, ka viņš krustojumu šķērsojis pie sarkanā – aizliedzošā signāla un ka viņam bija iespējams transportlīdzekli krustojumā apstādināt. Jaunākā inspektora U.Šaltana pieņēmumi ir pamatoti tikai un vienīgi uz viņa subjektīvo viedokli.

Tiesas sēdē /pers. A/ uzturēja sūdzību un lūdza atcelt Lēmumu kā nepamatotu un prettiesisku, norādot iepriekš minētos argumentus.

Tiesas sēdē VP RRP Kārtības policijas vecākā inspektore Inga Vaļka sūdzību neatzina un izteica viedokli, ka policijas piemērotais sods /pers. A/ un Iestādes Lēmums par minētā soda atstāšanu negrozītu ir pamatots un /pers. A/ sūdzība ir noraidāma. Transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar tādu ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, arī kravas īpatnības, ko /pers. A/ konkrētajos apstākļos nav ievērojis. Videoieraksts sniedz pierādījumu, ka transportlīdzeklis iebrauc krustojumā, kad luksofora sarkanais signāls dega jau aptuveni divas sekundes. Ņemot vērā, ka attiecīgā luksofora dzeltenais signāls deg četras sekundes un krustojums šķērsots aptuveni pēc divām sekundēm, ar attiecīgām formulām ir aprēķināms, ka minētais transportlīdzeklis no krustojuma atradies aptuveni 80 metrus, kad iedegās dzeltenais signāls. Iestādes skatījumā tas ir pietiekams attālums, lai varētu reaģēt un apturēt transportlīdzekli tam paredzētajā vietā, ja /pers. A/ nebūtu pārsniedzis braukšanas ātrumu.

Tiesa, izvērtējot lietas materiālus un noklausoties tiesas sēdē procesa dalībnieku sniegtos paskaidrojumus, atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2014.gada 25.septembra Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF352654 atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma tālāk minēto apsvērumu dēļ.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā noteiktos obligātos apstākļus iestādes lēmuma atcelšanai.

Lietā nav strīda, ka /pers. A/ 2014.gada 19.augustā plkst.16.27, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Volvo FH ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, sakabē ar piekabi Jyni, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, pa K.Ulmaņa gatvi no O.Vācieša ielas puses Spāres ielas virzienā, iebrauca un šķērsoja krustojumu ar Liepājas ielu.

Lietā ir strīds, vai pieteicējs pārkāpis CSN 56.4 punkta prasības, par ko noteikta administratīvā atbildība APK 149.^{5} panta pirmajā daļā. Pieteicējs apgalvo, ka krustojumu šķērsot uzsācis pie dzeltenā signāla, kas saskaņā ar CSN 65.punktu dod tiesības vadītājam turpināt ceļu, neapturot transportlīdzekli un tādēļ viņš izvēlējies izbraukt krustojumu, nevis strauji bremzēt, ar ko būtu apdraudējis citus satiksmes dalībniekus. Dzeltenā signāla

pārslēgšanās intervāls bijis acīmredzami pārāk īss, lai viņa vadītais transportlīdzeklis spētu pabeigt uzsākto krustojuma šķērsošanas manevru.

Latvijas APK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.[1] panta nosacījumi paredz, ka pierādīšanas līdzekļi ir tās personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālās darbības rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Savukārt Latvijas APK 244. pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesas sēdē uzklausījusi procesa dalībniekus, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, pārsūdzētajā Lēmumā ietverto motivāciju un /pers. A/ sūdzības pamatojumu, tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura administratīvā pārkāpuma lietā ietvertais pamatojums ir pareizs, argumentēts un pilnībā pietiekams, tādēļ tiesa pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai un atbilstoši Latvijas APK 289.[13] panta trešajai daļai izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējot visu augstāk minēto, tiesa nekonstatēja apstākļus, kas liktu šaubīties par to, ka Valsts policijas amatpersonas par administratīvo pārkāpumu sniegtu melīgu informāciju vai būtu subjektīvi ieinteresētas tā rezultāta sasniegšanā.

Tiesa papildus ir ieguvusi šādus pierādījumus – saņemta Rīgas domes Satiksmes departamenta informācija par luksoforu darbību Kārļa Ulmaņa gatves un Liepājas ielas krustojumā 2014.gada 19.augustā no plkst.16.20 līdz plkst.16.35. Departaments apstiprina, ka minētajā laikā luksoforu darbībā bojājumi nav konstatēti un tie darbojās saskaņā ar kustības organizācijas shēmu un darba režīma laika diagrammu. Ziņojumi par luksofora objekta iekārtas bojājumiem šajā dienā netika saņemti (lietas 29.lapa).

Tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem un tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem, ir pilnībā pierādīts, ka /pers. A/ 2014.gada 19.augustā plkst.16.27, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Volvo FH ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, sakabē ar piekabi Jyni, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, pa K.Ulmaņa gatvi no O.Vācieša ielas puses Spāres ielas virzienā, iebrauca un šķērsoja krustojumu ar Liepājas ielu pie luksofora sarkanā (kustību aizliedzošā) signāla.

Tas, ka pieteicējs izvēlējās izbraukt krustojumu, nevis strauji bremzēt, tiesas ieskatā liecina par to, ka pieteicējs pirms krustojuma pārliecinājās, ka krustojumā pieteicēja vadītā transportlīdzekļa iespējamo trajektoriju netaisās šķērsot neviens cits transportlīdzeklis un izlēma iebraukt krustojumā pie aizliedzošā signāla, cerot, ka tas neradīs traucējumus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Tomēr braukšana, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, pati par sevi jau veido APK 149.[5] panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu un šajā gadījumā nav nepieciešams to saistīt ar iespējamiem traucējumiem citiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Administratīvo pārkāpumu lietās soda mērķis ir vērsts tieši uz pārkāpēja personību – lai audzinātu to likuma ievērošanas garā un atturētu viņu no tādām pat darbībām nākotnē, otrkārt, valsts un sabiedrības intereses prasa no personas likumu ievērošanu vienlīdzīgi no visām personām.

Latvijas APK 32.pants uzliek par pienākumu, piemērojot sodu, amatpersonai izdarīt lietderības apsvērumus. Kā redzams no Ceļu policijas lēmuma un Kārtības policijas lēmuma, lietā ir izvērtēta Latvijas APK 33.pantā noteikto atbildību mīkstinošo un 34.pantā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākļu neesamība, norādīts, ka pārkāpums izdarīts vietā, kur ir liela satiksmes intensitāte. Tiesa atzīst, ka /pers. A/ pamatoti ir piemērojams APK 149.[5] panta pirmās daļas sankcijā noteiktais administratīvais sods – naudas sods 80 *euro* apmērā, kas ir samērīgs ar izdarīto pārkāpumu un nav pamata sodu samazināt.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas priekšnieka vietnieka 2014.gada 25.septembra lēmumu Nr. 2113 administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF 352654 /pers. K/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5] panta pirmās daļas atstāt negrozītu un /pers. A/ iesniegto sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no paziņošanas dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Saldus rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena tiesas kancelejā no 2015.gada 3.jūlija.

Tiesnese G.Galiņa